

Ziua Porților Deschise...

Dragă bunică,

Cum stăteam eu cuminte pe scăunel la grădiniță și coloram sau rezolvam o fișă, a venit o doamnă să ne invite la școală, chipurile, e Ziua Porților Deschise la Școala gimnazială nr.21 Vicențiu Babeș. La început n-am prea vrut să merg, dar mama voia să vadă neapărat școala și pe doamnele care vor avea clasa pregătitoare.

Am intrat pe poarta școlii puțin timid, dar am văzut la intrare multe baloane și am crezut că e vreo petrecere. Nu era! În schimb, erau mulți copii din clasa a III- a sau a IV- a care ne așteptau. Ne-au invitat în clasele lor și ne-au arătat cum să facem obiecte decorative, felicitări, fluturași, cadouri pentru mama. Doar se apropie luna martie! Am găsit niște doamne drăguțe care vor fi învățătoarele noastre de la toamnă. M-au întrebat cum mă cheamă, câți ani am și ce îmi place cel mai mult la grădiniță. Mama și tata au fost mai curioși și au întrebat dacă avem ore de dimineață (avem), dacă este program afterschool (este), dacă folosim tablă smart (folosim), cu cine vom face orele de sport (o să avem profesor de sport). Era multă lume pe coridoare! M-am speriat puțin, dar am aflat că sunt cadrele didactice cu care ne vom întâlni pe măsură ce vom crește și vom ajunge în clasele mai mari. Doamnele director au fost acolo să ne cunoască și să ne asigure că totul va fi foarte bine. Mie mi-a plăcut foarte mult! N-am mai vrut să merg acasă! Am meșterit mult, am pictat, am lipit, am desenat. Copiii mai mari au fost foarte drăguți cu noi. Eu aș începe de mâine clasa pregătitoare!

Aștept cu nerăbdare luna septembrie! Până atunci mama și tata trebuie să verifice dacă aparținem de școală, să mă înscrie în perioada 8-27 martie la secretariatul școlii cu buletinul, certificatul de naștere și analizele medicale.

În curând voi fi școlar! La Școala 21, școala secolului XXI!

Cu drag, un viitor elev de clasa pregătitoare

Un interviu inedit...

Cu doamna învățător Daniela Hadade (Csizmarik)...

Ce ne puteți spune despre dumneavoastră? Cum v-ați descrie în câteva cuvinte?

Nu prea sunt obișnuită să vorbesc despre mine, dar cred că sunt un om sensibil, un om obișnuit care iubește foarte mult copiii și care își iubește enorm meseria.

Un om care își iubește enorm meseria... V-ați văzut dascăl de mică?

Nu știu când am conștientizat exact că acesta e drumul meu, dar am acasă o fotografie de când aveam câțiva ani și în care apar foarte concentrată scriind ceva. De fiecare dată când văd acea fotografie exclam: Uite, de atunci eram învățătoare! Și nu mă văd făcând altceva.

Rămânând în același cadru, ce sfat le-ați da tinerilor care se gândesc să devină învățători?

Să nu păsească pe acest drum dacă nu iubesc copiii și dacă lor înșiși nu le place să învețe. Nu poți ajunge la inima copiilor dacă nu-i iubești, ei te simt imediat, și nu poți face un copil să iubească învățătura dacă tu, ca dascăl, nu iubești învățătura.

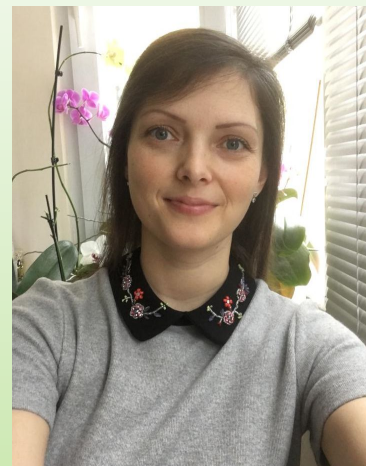
După cinci ani, o nouă generație de-a dumneavoastră va face pasul cel mare de la școala primară la gimnaziu. Ce gânduri, sentimente aveți știind că o luați de la capăt cu o nouă generație?

De fiecare dată pornesc cu aceleași emoții, sunt sigură că îi voi iubi la fel de mult cum mi-am iubit toți copiii care mi-au fost elevi, sper să fiu sănătoasă și să am puterea să-i conduc și pe ei cu bine până la porțile gimnaziului.

Ce mesaj aveți pentru cei care pleacă, dar pentru cei care vor veni?

Pentru cei care pleacă am doar gânduri bune și frumoase, sunt o generație foarte frumoasă, sunt copii buni în care am încredere că se vor descurca foarte bine și în viitor și sper să nu-și uite învățătura. Celor care vin le spun să fie încrezători, să păsească liniștiți pragul școlii noastre care, într-un fel, le va fi o a doua casă, în care vor găsi dragoste, grijă, liniște și unde vor învăța lucruri care le vor fi folosite pentru tot restul vieții.

Alexia Bodi

Să-i cunoaștem pe cei mai buni...

Ce cuvânt te caracterizează?

Iasmina V B: *inteligentă*;
 Teodora VI B: *prietenoasă*;
 Daria VI C: *visătoare*;
 Minodora VI C: *sensibilă*;
 Paul VII A: *logica*;
 Aida VII A: *visătoare*;
 Roberta VII A: *visătoare*;
 Cezar VII A: *serios*.

Ce amintire te face să zâmbești ?

Iasmina: *verișoara mea*;
 Teodora: *în clasa a III-a, șase colegi au copiat un răspuns greșit la un test, iar toți stăteau pe același rând, deci zâmbetul înlocuiește răsul meu din acea zi*;
 Daria: *prima zi de școală*;
 Minodora: *momentul în care mi-am întâlnit pentru prima dată colegii*;
 Paul: *calculatorul*;
 Aida, Roberta: *să aud melodia preferată*;
 Cezar: *o gluma bună*.

Ce ai descoperit recent la tine?

Iasmina: *că vreau să o ajut mai mult pe Marienka să învețe*;
 Teodora: *plimbările în natură*;
 Daria: *îmi place să citesc și să mă ocup de proiectele pentru școală*;
 Minodora: *îmi place să citesc*;
 Paul: *îmi plac anime-urile*;
 Aida: *îmi plac serialele*;
 Roberta: *îmi place să visez cu ochii deschiși*;
 Cezar: *nimic*.

O oră pe telefon sau să recitești cartea preferată?

Iasmina, Teodora, Daria, Minodora, Roberta: *cartea preferată*;
 Paul, Aida, Cezar: *o oră pe telefon*.

Cum îți petreci timpul liber ?

Iasmina: *stând afară și învățând*;
 Teodora: *mă plimb cu trotineta, fac experimente (cu magneți etc)*;
 Daria: *călătoresc*;
 Minodora: *citesc și învăț lucruri noi*;
 Paul: *stau în casă pe calculator sau merg la film*;
 Aida: *stau pe telefon, ies afară sau citesc*;
 Roberta: *ascult muzică sau citesc*;
 Cezar: *mă joc pe calculator, apoi învăț*.

(rândul de jos: Iasmina, Cezar, Daria, Minodora)
 (rândul de sus: Teodora, Paul, Aida, Roberta)

Miriam Covaci

Sondaj altfel...

De ce ne place matematica?

- stă la baza evoluției umane, ne ajută la gestionarea timpului;
- avem un sentiment de satisfacție când rezolvăm o problemă;
- ne ajută să obținem o slujba bine plătită;
- este folositoare în viața de zi cu zi;
- ne pune mintea la încercare;
- este o știință exactă;
- ne va ajuta să devenim informaticieni;
- stă la baza jocurilor.

Paul Jitea

Întrebări incomode...

Cum a fost la simulări?

Andi VIII A, Geanina VIII A, Iasmina VIII C: *destul de ușor*.
 Adina VIII A, Adrian VIII B, Cristian VIII C: *greu*.
 Luca, Vali VIII B, Adrian VIII C: *foarte greu*.

Cât de pregătiți sunteți pentru examenul din vară ?

Andi VIII A: 80%; Geanina VIII A: 55%; Iasmina VIII C: 50%.
 Adina VIII A: 60%; Adrian VIII B: 40%; Cristian VIII C: 20%.
 Luca VIII B: 20%; Vali VIII B 0%; Adrian VIII C: 35%.

Bianca Andrei

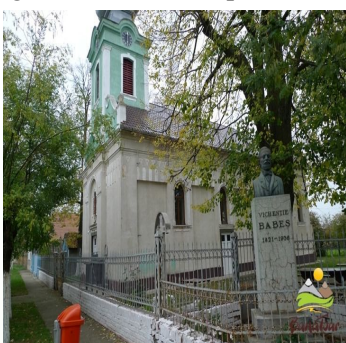
Ce nu știm despre...

Vicențiu Babeș s-a născut pe 21 ianuarie 1821, la Hodoni. A fost un avocat, profesor, ziarist și om politic român din Banat, unul dintre membri fondatori ai Academiei Române.

A fost fiul lui Gheorghe Crășmaru, care a murit când Vicențiu era mic. Bunicul său l-a adoptat și i-a dat numele de Babeș. Tot el l-a înscris pe Vicențiu la o școală din Timișoara, cu gândul de a-l face preot.

De aici a trecut la școala sârbească, apoi la cea germană. Cursurile de teologie le-a urmat la Carloviț și la Seminarul din Arad.. După un timp, renunță la preoție și se apucă să studieze dreptul la Facultatea din Budapesta.

După ce își termină studiile, se reîntoarce la Arad, unde este numit profesor la Institutul Pedagogic Românesc. La sfârșitul lui 1849, îl găsim pe Vicențiu Babeș la Viena, redactor și translator la gazeta oficială.

În 1851, el se căsătorește cu Sofia Zuckor, fiica unui magnat austriac și are 9 copii, dintre care cei mai renumiți au fost Aurel Babeș (1853), viitor chimist, și Victor Babeș (1854), care va deveni o somitate în lumea medicală.

El a depus o muncă titanică pentru promovarea drepturilor politice. În 1891 se retrage definitiv din politică. Vicențiu Babeș a colaborat la numeroase gazete, dar cea mai mare parte a desfășurat-o în paginile ziarului „Albina” de la Viena.

Pe 3 februarie 1907, **Vicențiu Babeș** va deceda la Budapesta. În 1937, conform dorinței sale, osemintele i-au fost aduse în satul natal, Hodoni și îngropate în cripta din Biserica Ortodoxă.

În semn de prețuire și respect, școala noastră a primit numele marelui patriot.

Aida Sandu

* * *

Ziua Națională a României

Era 1 Decembrie. Mulți elevi și o parte din profesori s-au adunat în cancelarie unde a avut loc o festivitate dedicată acestei zile. Ziua națională a României.

Domnul profesor de istorie a luat cuvântul și a vorbit despre însemnătatea Marii Uniri, enumerând pe scurt cele mai

importante momente din trecutul de peste două mii de ani a poporului român.

Două eleve din clasa a VII-a A au prezentat referate legate de religia românilor și despre ziua de 1 decembrie 1918. Sandu Aida ne-a spus câteva cuvinte despre sărbătoarea în care ne aflăm, iar eu le-am vorbit despre ocrotitorul poporului român, Sfântul Andrei. Apoi, corul școlii împreună cu domnul profesor de muzică ne-au încântat cu câteva cântece patriotice.

În încheiere, doamna directoare a mulțumit celor care au depus eforturi pentru ca această zi să fie specială.

Lea Abraham

Școala altfel...

(IV A și IV B la bibliotecă „La două bufnițe”)

(echipa de mini handbal - locul III la etapa județeană)

(activitate în parteneriat cu Kinder Sport)

* * *

De vorbă cu doamna învățător, Raluca...

Doamna Raluca Gridan, sunteți un cadru didactic tânăr, foarte apreciat de colegi și foarte iubit de copii, ce ne puteți spune despre dumneavoastră?

Sunt o fire foarte energică, iar unul dintre hobby-urile mele, sportul, mă ajută să mai sting din flacăra energiei. Sunt o pasăre care descoperă frumosul în orice, privind totul

cu alți ochi, intensificându-și emoțiile specifice zodiei

pe care o reprezintă cu mândrie, Fecioară. La baza personalității mele stau creativitatea, inventivitatea, spiritul analitic, uneori altruismul și principiile care includ ordinea și puritatea.

Ce fel de copil ați fost dumneavoastră? Mai sunteți?

De mică am fost optimistă, calculată și mereu am țintit cât mai sus. Pot spune că am rămas la fel, deoarece nu mă mulțumesc cu puțin și sunt dornică să-mi ating cele mai înalte idealuri. Nu am fost niciodată un copil problemă, ba din contră, am dat din aripi să zbor până pe cele mai înalte culmi. Acum, tot efortul și perseverența mea, de care am dat dovadă pe parcursul anilor, m-au ajutat să ajung unde sunt și acesta este doar începutul. Statutul de învățător este doar pe hârtie, eu fiind sora mai mare a prichindeilor de la clasă alături de care descopăr totul în nimic.

Considerați că munca la catedră este cel mai frumos joc care vi se întâmplă?

Încă de la grădiniță am avut un vis: să fiu ca doamna mea! Mi-am dorit să cresc cât mai repede, iar păpușile mele să se transforme în copii, elevii mei. Deși aveam o vârstă fragedă, știam deja ce voi face când voi fi mare și nu am renunțat la acest ideal. Acum visul a devenit realitate. Iubesc copiii, îmi place să lucrez cu ei, să fac parte din lumea lor și nimic nu este mai frumos decât să îmi încep ziua cu aceste suflete inocente care emană fericire, simplitate și puritate.

Ați pătruns ca o frumoasă prințesă în basmul literelor și al cifrelor, cu ce daruri credeți că vor pleca din acest basm piticii dumneavoastră?

Piticii mei sunt cei mai frumoși și cei mai muncitori! Fiecare zi este o nouă provocare pentru ei, de altfel și pentru mine, însă, după un drum lung cu obstacole, cu toții trecem victorioși linia de sosire la finalul zilei.

Nu sunteți niciodată tentată să treceți de partea cealaltă a catedrei, în bancă, unde lumea e mai bună și mai frumoasă?

Uneori sunt tentată să las catedra și să pătrund printre ei, alții stau doar și îi privesc cu cât entuziasm realizează sarcinile primite. Lumea lor e magică, iar în propriul lor univers nimic nu este imposibil. E captivant să vezi cum magia lor nu are nicio regulă, cum pentru ei grijile sunt bastonașele și adunările, cum singurul lor rău este tema de casă. Cine nu ar vrea să trăiască într-o astfel de lume?! Copilăria este izvorul limpede și curat din adâncurile ființei, este cea mai frumoasă perioadă a existenței noastre și datorită copiilor am ocazia să retrăiesc această etapă a vieții cu emoție și bucurie în fiecare zi.

Aida Sandu

Imagini din școala altfel...

(coșulețe de Paști realizate de elevi)

(ziua ECO - clasa I D)

(I C, I D, II A, B - la Teatrul Merlin)

(II C, III A - aerobicic)

(VIII B - lecții de prim ajutor)

(VI B - pregătiți de acțiune)

(VII A, B, C - în popas la muzeul POPA' S)

(echipa de rugby tag - locul II la faza județeană)

Un dialog relaxant cu... doamna dirigintă, Mihaela Man...

De ce ați ales să practicați această meserie?

Pentru că îmi plac foarte mult copiii.

Cum vă descurcați cu școala ECO?

Încercăm să facem față provocărilor cu ajutorul entuziasmului debordant al copiilor.

Ce vă place să faceți cel mai mult în timpul liber ?

Sport și plimbări în aer liber.

Care animal credeți că vă caracterizează?

Îmi plac fluturii deoarece sunt viu colorați, ne binedispun și, în ciuda faptului că trăiesc puțin, clipele lor sunt intense și palpitate.

Aveți vreun mesaj pentru noi, generația de aur?

Să încercăm să schimbăm lumea în bine, cu exuberanța și cu spiritul vostru justițiar.

Dariana Zaharia

De ce îmi place limba română?

Clasa a V-a B

- pentru că ne învață multe lucruri interesante;

- doamna profesoară se comportă frumos și explică pe înțelesul fiecăruia;

- învățăm multe lucruri frumoase;

- este limba noastră natală;

- deoarece ne învață lucruri noi și interesante care ne vor ajuta pe viitor.

Clasa a VII-a A

- fiecare oră este captivantă și mie îmi plac mult lucrurile noi;

- este o materie unică în care te poți exprima liber;

- îmi place atât modul de predare al doamnei profesoare, cât și faptul că în ora de română pur și simplu nu îmi dau seama cum trece timpul la cât de interesantă este;

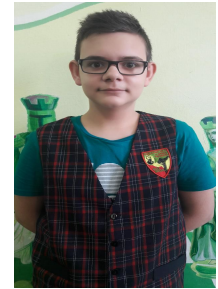
- iubesc limba română deoarece nu m-aș putea opri niciodată din dorința de a ști cât mai multe.

Clasa a VII-a C

- cu ajutorul ei ne amintim de marii scriitori români și ne îmbogățim vocabularul;

- este legată de pasiunea mea pentru scris și citit;

- învăț să mă exprim corect, dar mai presus de toate, este limba mea natală.

Darius Bzovi

Ce urmează după Parfum?

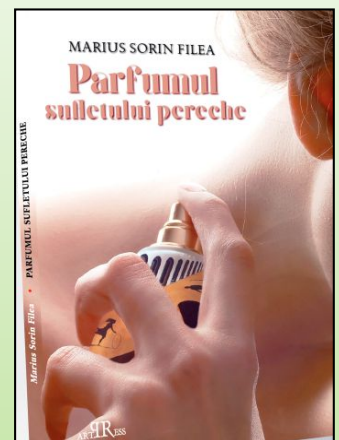

După *Un alt început*, am simțit mireasma unei cărți noi, scrise de același profesor, *Parfumul sufletului pereche*. Romanul ne oferă o altă perspectivă asupra copilăriei și maturității. Povestea începe cu Alexandra, o tânără ziaristă care are de scris un articol, dar prinsă parcă între prezent și trecut, nu are curajul să-l abordeze. Alexandra își aduce aminte de anii adolescenței în care privea lucrurile diferit față de felul în care le percepe în prezent, iar modul în care ea descrie

tinerețea la fiecare început de capitol, folosind cuvinte simple, uzuale, dar contopite cu emoțiile stârnite de lecturarea cărții, face ca perspectiva ei asupra copilăriei să fie unică.

În concluzie, este un roman care îți va intra în suflet, o carte pe care vei dori să o împărtășești prietenilor.

Ce urmează după *Parfum*? Probabil, visul...

Amalia Moise

Cu... urechile... ciulite...

cu Amalia
Moise...Miriam
Covaci...Dariana
Zaharia...

Am intrat în școală somnoroase, deoarece cocoșul, hm, vorba vine, alarma enervantă a Samsungului, ne-a trezit prea de dimineață și cum n-aveam ce face, ne-am gândit să ne ciulim urechile pe la celelalte clase. Și ce să vezi? Sau, mai bine zis, ce să auzi? Din prima clasă, pe care am avut onoarea și plăcerea s-o investigăm, câteva informații au ajuns și la noi. Cuvintele scoase de la elevi, ca pâinile aburinde din cuptor, ne-au stârnit, chipurile, și mai mult pofta de informații. Ne-am frecat palmele, aidoma unor gurmanzi flămânzi după senzațional, am luat o furculiță și-o farfurie, de fapt, o foaie și-un pix și, cu un chef nebun, pe care numai niște ștrengari îl au, am început să scriem... *Confetiii! Toooooort! Baloaneeee!* Wow! Ce neinteresant! În respectiva clasă se pregătea ziua unui coleg, deci, pentru noi trei, știrea nu prezenta prea mult interes.

Am mers mai departe... Ne-am oprit imediat ce am avut iluzia că „tăcerea” unora ne-a strigat din spate. Nu, nu era liniștea, ci doar niște sărituri, tropăieli, scaune puse nefiresc de zgomotos, pentru auzul nostru fin, sofisticat și de firmă, târâte dintr-un capăt în altul, de parcă un proaspăt chiriaș s-ar fi decis spontan să-și mute mobilierul dintr-o parte în alta, doar așa de plictiseală și... brusc ne-a lovit revelația, ca o rachetă de tenis, de fapt, mingea expedită dintr-o rachetă de tenis în picior, nu în cap să nu ne tulbure constatarea. Aceasta era clasa, faimoasa clasă unde s-a mutat Exatlonul!

Și am plecat mai departe... Pe hol, alți elevi, noi informații. O clasă frumoasă, cu video-proiector, boxe, laptop și tablă smart (la care n-au reușit să-i descifreze încă butoanele), cu elevi care își adoră dirigintele (bravo! Și noi ne iubim dirigintele! Dovada e pagina de mai sus sau mai jos, depinde din ce parte răsfoiești revista), atât în realitate, cât și pe Facebook, doar că domnul profesor încă nu are cont și ei, năzdrăvanii, încearcă să-l convingă, fiindcă, zic ei, dacă n-ai fb, nu ești, iar dacă nu ești cum să fii adorat? Logic nu? Totuși, ei mai spun că au fost primii care au citit ultima carte a profesorului de istorie, *Parfumul sufletului pereche*, deci au reușit să-i intre în suflet, la fel ca noi, dacă ne-a lăsat să scriem acest articol, hi, hi!

Apropo! Dacă vrei să mergeți la Paris sau Londra, nu e nevoie să luați avionul, o puteți face vizitându-le clasa! Na, că i-am dat de gol...

Am auzit soneria, care țâraie atât de tare, încât preferi să fii la ore decât în pauză și am pornit grăbite spre cancelarie, nu vă spunem de ce, dar pe drum, adică pe coridorul lung cât un vagon de tramvai, am surprins un dialog *altfel* al unor fete legate de simpatiile din clasa lor. Se pare că băiatului x i s-au aprins călcăiele după fata y, ce banalitate, nu? Știm, e povestea nescrisă din fiecare clasă, dar noutatea e că... băiatul z s-a mai cumițit? Ei și, ce legătură are cu povestea de mai sus? Niciuna! Așa am prins informația, așa v-o relatăm, adevărată și savuroasă ca langoșul de Mako, pe care îl puteți cumpăra din piața Bada Cârțan la un preț cam mare pentru un stomac atât de mic. Mmm... Pâine, informații, langoș? De unde am plecat și unde am ajuns? Se pare că și acum, când scriem articolul, tot la mâncare ne este gândul...

În drum spre clasa noastră, ne-au venit în minte toate noutățile legate de colegii noștri. În ora de franceză, doi colegi si-au arătat prea tare „simpatiile” unul față de altul și l-au deranjat pe bătrânul dulap, iar acesta (dulapul, de el e vorba) a făcut o plecăciune în spatele lor. Adică s-a răsturnat, dacă ar fi să scriem și pe înțelesul celor certați cu metaforele. În fine... O altă colegă și-a arătat adevărata personalitate, schimbându-și culoarea părului, dar nu în verde ca Delia sau albastru ca Andreea Bălan, ci într-o culoare mai veselă, roz.

Și, fără să ne dăm seama că ora de istorie a început deja, am deschis brusc ușa, ne-am ciocnit cu privirea șocată a profesorului de istorie care, cu mâna pe inimă, ne-a zis: „Ah, voi erați! Data viitoare, dacă nu vă cer imposibilul, puteți să bateți la ușă?”

O excursie altfel...

Pe scurt începutul a fost cam așa: nerăbdare mare, autocar, plecarea la șapte, cântece, veselie, energie și... oprire la Orșova... La Orșova, trei ore plimbare cu vaporul, vizitarea sculpturii în munte a lui Decebal (sunt sigură că ați auzit cu toții de ea), apoi cazare la o pensiune dintr-un sat de lângă Băile

Herculane. Acolo, piscină (în care ne-am simțit foarte bine), somn de după amiază, masa de seară, jocuri distractive și... la culcare.

A doua zi, de dimineață, am luat micul dejun, ne-am strâns bagajele, iar înainte să plecăm spre Băile Herculane am mai savurat câteva minute peisajele de acolo. Când am ajuns în Herculane, am vizitat statuia lui Hercule, Mănăstirea ortodoxă *Nașterea Maicii Domnului* și Izvorul Diana nr. 3. După ce am vizitat toate aceste obiective turistice am ajuns obosiți acasă, dar cu un vis frumos împlinit și o amintire minunată în suflet.

Iată ce au spus și colegii mei...

Iasmina C. VIII C: *a fost o excursie minunată și mă bucur ca doamna diriginta a organizat-o fiindcă astfel ne-am cunoscut mai bine colegii.*

Cristian B. VIII C: *a fost o excursie de neuitat.*

Laurențiu V. VIII C: *mi-a plăcut foarte mult și m-am distrat la maxim.*

Denisa C. VIII C: *a fost o excursie foarte reușită.*

Andrei Bianca

* * *

Despre prietenie...

**cu Georgiana
Bercia**

**Andrada
Sava**

**Isamar
Dumitrică**

Deși suntem din clase diferite, avem o mulțime de puncte comune când vine vorba despre prietenie. Prietenia nu este doar un cuvânt, e ceva profund, greu de întreținut. Un coleg spunea că e foarte important felul în care îți alegi prietenii, fiindcă ei vor fi familia ta, cei care nu te vor lăsa să fii trist și credem că are dreptate.

Deși suntem din clase diferite și nu ne cunoșteam foarte bine, acest proiect ne-a făcut să lucrăm împreună, ne-a apropiat, ne-a ajutat să ne descoperim, să înțelegem că avem multe lucruri bune de învățat unii de la alții și că pentru a ne face prieteni loiali și devotați trebuie să acceptăm oamenii așa cum sunt.

Iată ce-am mai cules despre prietenie de la ceilalți colegi...

Narcis V A: Prietenia înseamnă să nu fii singur.

Iasmina V B: Prietenia este lucrul care te ajută în viață.

Valentina VI A: Prietenia este un lucru prețios pe care nu îl are toată lumea.

Miruna VI B: Prietenia este un lucru frumos ca o brățară de aur.

Alicia VII B: Încrederea într-o prietenie este greu de câștigat și ușor de pierdut.

Iasmina și Gabriela VII C: Prietenia se bazează pe sinceritate, înțelegere, respect și iubire.

Diana VIII A: Prietenia este cea mai de preț comoară.

Adelina VIII B: Prietenia poate fi cel mai frumos lucru din viață.

Georgiana VIII C: dacă avem prieteni, putem să ne bazăm pe ei, dacă suntem triști, putem să le spunem ce avem pe suflet.

